

Înserare

Petrache Mariana

ÎNSERARE

Nu mai ştiu de ce sufletu-ti gême,
De ce-mi pâlpâie-n ochi flacăra verde
Că-mi uiţi iubirea, de ce m-aş teme
Când inima ta, într-a mea se pierde.

Trăim amândoi o clipă fermecată,
Pe lutul încins, cu tine ţin pasul
Adun nisipul scurs din clepsidra crăpată,
Timpul învârte prea repede ceasul.

Ne îmbrăţişăm pe câmpul văratic,
Noi doi şi o noapte înstelată,
Ne mângâie fruntea doar vântul zănic
Şi dorul ne-aduce din nou laolaltă.

Se-apleacă-n noi, jerbe de stele
Şi peste noi mai cerne puf de păpădie
Se zvârcoleşte trupul încins şi minţi rebele,
Când iarba mă cuprinde cu mângâiere-ai mlădie

Într-o horă de foc, trupuri dansează,
În ochii tăi cerul se-ncheagă,
Mâini şi trupuri cu patimi oftează
Făclie ard în amurg şi gândul se roagă.

Mariana Petrache
21 aprilie 2018